

PRZYJEMNIE (7) *av*

przyjemnie (4), **przyjemno** (1) [*cf* też PRZYJEMNY *N sg*], przyjemnie *a.* przyjemno (2);
przyjemnie *RejPs* (2), *KochFr*, *WujNT*; przyjemno *GliczKsiąż*.

-em- (7), -ęm- (1).

Oba e jasne; w przyjemno o prawdopodobnie jasne (tak w -o).

comp przyjemniej (2); -ěj (1), -(e)j (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. *W sposób, który się komuś podoba, cieszy, jest dla kogoś miły; amabiliter, amanter, favorabiliter, grate, suave, suaviter Cn* (7) :

a. *O doznaniach zmysłowych (wzrokowych i słuchowych): pięknie; łagodnie; melodyjnie* (3) : *nád rozmáytymi wodami przyjemnie płynącemi rączy on [Pan Bóg] wychować mnie RejPs 33v; Tu słowik przyjemnie śpiewa. KochFr 26; A choć oczy łpufzczoné miálá/ co przyštoi Pánnie/ która wśtyd lubi/ y bogá łie boi: Iednáł lice rumiáné/ y co ludzióm miło/ Przyjemnéy ku kónćowi wśzytkim záświécíło. GórnTroas 73.*

b. *Tak, żeby Bóg przyjął łaskawie, wysłuchał* (4) : *ktore [człowieczeństwo Chrystusa] nas ku tobie panu náłfemu włáfnie przyiednoczyło [...] przez odkupienie święthe twoie: oczem tu ani włáfnie rozumiec ani przyjemnie załługowac mozemy [!] RejPs 129.*

Fraza: »(Panu) Bogu przyjemnie(-o)« [szyk zmienny] (3): *Co gdy łie łtánye/ káżdemu łie tho podobáć musi y Bogu przyjemno/ y ludziom dobrze łie widzyeć będzye. GliczKsiąż O; WujJud 50; WujNT 780 marg.*

2. [*Łaskawie, życzliwie traktując*: *Lecz iż kleynotow nie mam w łkárbie moim [...]: Toć dáię co mieć z łáłki Bogiń mogę/ Cny Młóđzieiowłki/ y to co przemogę. Co profzę z łáłką ná ten čás odemnie/ Aż co lepfzego naydę/ weś przyjemnie. ZbyłŻyw Av.*]

Cf NIEPRZYJEMNIE

ZCh, AN